Ցաւուրս յայսոսիկ ի սահմանս ուզուն չարչրին, ի փոանէ միոջէ հացագործի, յանկարծակի հանեն զեօթն մեռեալս մի գկնի միոյ։ Զոր տեսեալ զուլլախճիին՝ ըմբռնեն զթէզկեահտարն և զայլսն, և քննեն զիրսն։ Պատասխանեն նոքա թէ մեք ոչինչ գիտեմք։ Հարցանեն, զինչ կերայք։ Ասեն յայս ինչ պախալէ առաք զբրինձ և զպէքմէզ։ Ասէ. այո։ Ասեն. արբ և դու ի պէքմէզէն. ըմպէ և նա միամտաբար։ Եւ գկնի երկուց կամ երից ժամուց՝ մեռանի և պախալն։ Ցայնժամ պարպեն զթէսթին և ելանէ անտի օձ մի մեծ մեռեալ։ Ի թօփղանան ձուլեցին զ120 փոքրիկ թօփս. զ60 առաքեցին ի մէքէն ընդդէմ արաբացւոց, և 260 ևս առաքելոց են։ Զուլեցին և զերկու մեծ թօփս, որոյ գնտակաց չափն է յոյժ մեծ, և յարձակեցին ի թօփղանայէն, և գնտակքն հասանեն մինչև ի քաղկեդոն. գուցէ աւելի։

Ցաւուրս յայսոսիկ իսկ սկսաւ ժանտամահն. զվերջն ոչ գիտեմ։...

1759 յԱպրիլի 29 Ն. Ս. Հ. Յակոբոս վրդ. Զամչեանց, Մխիթարեան
[Կ. Պոլիս]

ՄԺԹ.

Էր. Տէր Կոմիտասի գերեզմանին շուրջ անցողակի ծանօթութիւն մը տալէ վերջ նամակագիրս կը տեղեկագրէ նաև Սարգիս Սառաֆեանի և ժամանակակից դէպքերու մասին։

Յարգոյապատիւ և գերապայծառ տեառն Ստեփաննոսի վարդապետի և արբայնօր մեծաւ խոնարհութեամբ և սիրով ողջոյն ի Քրիստոս

... Քարակորն, որ չինեաց զվէմ գերեզմանի տէր Կոմիտասին, կոչեցեալ փորեազ, զոր բարեբաղդ գիտէ հ. մկրտիչն, սպասէ թղթոյն նորա և զրոյ վասն զեկուցանելոյ սմա զարհեստ փայլեցուցանելոյ զմարմարիոնն, զի ոչ գիտեն աստ։ Ցեղեկասցի այդր և գրեսցէ ըստ կարգի ամենայն պարագայիւք, զի արարեալ սմա զայս բարութիւն ստանամք զշահ հոգևոր և մարմնաւոր, զոր յեռոյ գրեսցուք ի կատարածի ելից իրացն։... Սարգիս վարդապետն [Սառաֆեան] հրամանաւ պատրիարքին եկն ի քիայ կղզւոյն յիզմիրնիայ, և անտի ի Պուռսայ երթալ առաջնորդ լինիլ եւդոկիոյ. և կարծեմք թէ երթայ, զի ոչ ևս կարէ ի կոստանդինուպօլիս գալ, զի մի խռովութիւն ինչ լինիցի ընդ պատրիարքին։ Իսկ արգիլումն զգեստուց հպատակաց տակաւին նորոգեցաւ ի թագաւորէն, զի էրէկ յանգէտս պատահեալ նորա երկուց ի հայոց եգիտ ագուցեալ յոտս զդեղին թէուլիկս, հրամայեաց կառափնատել զնոսա. այլ զիջեալ յաղաչանաց ոմանց առաքեաց ի թէրսխանան. և ապա հրաման եղև պատրիարգաց պատուիրել ժողովրդոց զգոյշ լինիլ, հնազանդ կալ հրամանի թագաւորին։... Լսեմք, թէ ի կողմանս արևելից ի տեղիս տեղիս գոյ ժանտ ախտ. և մինչև ի սահմանս Կարսայ հասեալ է լեզկի ազգն անօրէն, գերելով և սպանանելով, և աւերելով զաշխարհս հայոց, և չիք ոք, որ հոգասցի կամ ողորմեսցի նոցա։ Եւ որ ողորմելոցն է, նա ևս առաւել խիստ կորուսիչ է։...

Ցամի տեառն 1759 ի յունիսի 19
ի կոստանդնուպօլիս

Ծառայ անպիտան և անարժան
Հ. Իգնատիոս վրդպ. Մխիթարեան